

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ιανουάριος 2023

Έτος 12^ο-Τεύχος

124

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia@agios-
stefanos.gr

Fb:

1) Ι.Ν.Κοιμήσεως
Θεοτόκου
& Αγ. Στεφάνου
Δήμου Διονύσου
2) Μουσείο Ενορίας
Αγ. Στεφάνου

Περιεχόμενα

A) Έρμηνεία του
εξάψαλμου
(Μέρος Ι')

B) Λειτουργική
όρολογία
(ΜΗ' μέρος)

Γ) Σελίδες από το
Γεροντικό

Δ) Απόστολος
Τιμόθεος

Ε) Ακολουθίες
μηνός

Έπιμέλεια
Σύνταξη

π. Χρ.Θ.

A) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών...διότι οι Πατέρες αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δὲν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Ἄγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Έρμηνεία Έξαψάλμου

(Ήρεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

Ι' ΜΕΡΟΣ

Ψαλμ. ΕΒ' (ΕΓ') 62

Όμως ή θεία βοήθεια καθυστερεί...Άλλά παρά τό ότι ή θεία βοήθεια καθυστερεί, ό ποιητής μας παραμένει πιστός στό Θεό καί έπιμένει στην προσευχή του σ' Αὐτόν. Μέ αυτή του την προσευχή στό Θεό ό ποιητής μας νοιώθει γλυκασμό, γιατί γεύεται αυτή την γλυκειά επικοινωνία μέ τό Θεό. Αυτό πραγματικά είναι προσευχή. Καί αυτό ό ποιητής μας τό λέει «έλεος», δηλαδή «άγάπη». Στην προσευχή, πραγματικά, γευόμαστε τό Θεό καί τή γλυκειά του άγάπη. Άς μήν εκπλήρωσε, λοιπόν, ό Θεός στόν ποιητή μας την έπιθυμία του. Παραπάνω από κάθε έπιθυμία, παραπάνω από κάθε έπίγειο άγαθό πού ζητάει ό άνθρωπος, πίο γλυκό καί πίο ώραιο άπ' όλα είναι τό «έλεος» του Θεού, είναι ή επικοινωνία του μέ τό Θεό διά της προσευχής. Γι' αυτό καί ό ποιητής μας λέγει τώρα στόν Θεό αυτόν τόν ύπέροχο λόγο, πού τόν άποδεικνύει ύπέροχο πνευματικό άνδρα. Λέγει στό Θεό: «Κρείσσον τό έλεός σου ύπέρ ζωάς» (στίχ. 4α)!!! Δηλαδή ό ποιητής μας μέ τό λόγο του αυτόν πάνω από όλα τά άγαθά του κόσμου καί πάνω άπό αυτό τό λαχταριστό αίτημά του θεωρεί την επικοινωνία μέ τό Θεό. Γι' αυτό καί του λέγει τελικά ή καλύτερα του ύπόσχεται ότι θά τόν ύμνει για πάντα, είτε εκπληρωθεί είτε δέν εκπληρωθεί ή έπιθυμία του: «Τά χείλη μου επαινέσουσί σε», του λέγει (στίχ. 4β).

Άλλ' ό ποιητής μας πιστεύει ότι θά του έρθει από τό Θεό ή βοήθεια πού ζητάει. Καί τώρα μεταφέρεται φανταστικά στην ήμέρα καί τή στιγμή εκείνη, πού ό Θεός θά του εκπληρώσει τό αίτημά του. Τί χαρά, πράγματι, καί εύτυχία για τόν ποιητή ή ήμέρα αυτή! Καί στή χαρική αυτή σκέψη της πραγματώσεως της έπιθυμίας του μεταφερόμενος ό ποιητής ύπόσχεται στό Θεό ότι θά τόν ύμνει σε όλη του την ζωή καί ότι σ' Αὐτόν μόνο θά άνυψώνει τά χέρια του για προσευχή. Λέγει: «Όύτως εύλογήσω σε έν τη ζωή μου, καί έν τῷ ονόματί σου άρῶ τās χείράς μου» (στίχ. 5). Καί άκόμη, φανταζόμενος την ήμέρα πού ό Θεός θά του φανεί βοηθός, πράγμα πού πολύ τό έπιθυμεί, όπως ειπε από την αρχή του ψαλμού του, φανταζόμενος, λέγω, αυτή την ήμέρα λέγει ότι θά είναι γεμάτος από χαρά καί εύχαριστηση, όπως εύχαριστείται καί χαιρέται κανείς πού έχει μπροστά του λιπαρά καί παχιά φαγητά. «Ός έκ στέατος καί πίοτητος έμπλησθει ή ψυχή μου», λέγει, ένῶ πάλι ύπόσχεται ότι τά χείλη του θά αίνουñ τό Θεό από άγαλλίαση: «Καί χείλη άγαλλιάσεως αίνέσει τό στόμα μου» (στίχ. 6). Ό στίχος αυτός έρμηνεύεται ψυχολογικά. Είναι πολύ ανθρώπινο ένας πού έπιθυμεί δυνατά κάτι καί προσεύχεται στό Θεό γι' αυτό, είναι πολύ φυσικό καί ανθρώπινο, λέγω, να φανταστεί την ήμέρα της εκπληρώσεως του αίτηματός του καί να ύποσχεθεί στό Θεό δυνατές ύποσχέσεις εκφράζοντας την εύγνωμοσύνη του σ' Αὐτόν. Έτσι καί ό ποιητής του 50ου ψαλμού, πού παρακαλεί καί χιλιοπαρακαλεί τό Θεό να του συγχωρήσει τίς άμαρτίες του, φαντάζεται προς στιγμήν εκπληρούμενο τό αίτημά του καί ύπόσχεται στό Θεό καί σαν να του λέγει: Άν, Θεέ μου, μου συγχωρέσεις την άμαρτία μου, τότε έγώ θά γίνω ίεραπόστολος καί θά πάω παντού, για να βρω καί άλλους άμαρτωλούς σαν κι έμένα καί να τους μιλήσω για τό έλεός Σου καί την άγάπη Σου. Καί αυτοί θά έπιστρέψουν σε Σένα. «Διδάξω άνόμους τās όδούς σου καί άσεβείς επί σε έπιστρέψουσιν» (Ψαλμ. 50,15). Έτσι, λοιπόν, κι έδῶ ό ποιητής μας φαντάζεται την ήμέρα της εκπληρώσεως του αίτηματός του καί όλος ό έσωτερικός του άνθρωπος χαιρέται καί σκιρτά («ή ψυχή μου» στίχ. 6α) καί ύπόσχεται στό Θεό την παντοτινή λατρεία σ' Αὐτόν (στίχ. 5)

Συνεχίζεται.

Β) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

Λειτουργική ορολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΜΗ' μέρος)

Π

Παρακλητικοί Κανόνες.

Οι πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο Παρακλητικοὶ Κανόνες εἶναι δύο, ὁ Μικρὸς, ποὺ ψάλλεται σὲ κάθε εὐκαιρία καὶ ὑπαρξὴ ἀνάγκης, καὶ ὁ Μέγας ποὺ ψάλλεται κυρίως κατὰ τὸ Δεκαπενταύγουστο ἐναλλάξ μὲ τὸν Μικρὸ. Ὁ Μικρὸς ψάλλεται ὅπουδήποτε ὡς πρὸς τὸν τόπο τελέσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἐνῶ ὁ Μεγάλος μόνο στοὺς Ναοὺς καὶ εἶναι συνημμένος μὲ τοὺς ἑσπερινούς του Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ ἀκολουθία τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων εἶναι παλαιότατη καὶ συγγραφεῖς θεωροῦνται ὁ Θεοφάνης ἢ Θεοστήρικτος καὶ ὁ Θεόδωρος Β' βασιλιάς τῆς Νικαίας.

Κατ' ἀπομίμηση τῶν δύο αὐτῶν Κανόνων, ἔχουν συνταχθεῖ καὶ πρὸς τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, πρὸς τοὺς Ἀγγέλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς Ἁγίους, ποὺ βρίσκονται στὸ Μέγα Ὁρολόγιο τῆς Ἐκκλησίας ἢ καὶ σὲ ξεχωριστὰ ἔντυπα φυλλάδια.

Πάσχα.

Ἔτσι ὀνομάζουμε στὴν Ἐκκλησία μας τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ λέξη ἀκούγεται πολλές φορές στὴ λατρεία μας καὶ μᾶς γεμίζει χαρὰ.

Ἡ λέξη Πάσχα ὅπως λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος (ΕΠΕ 5, 173) προέρχεται ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴ λέξη «Φάσκα» ποὺ ἐξελληνίσθηκε σὲ «Πάσχα». Στὰ ἑβραϊκὰ ἡ λέξη σημαίνει διάβαση, καὶ εἶναι γνωστὴ ἢ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα τῶν ἑβραίων ποὺ γιόρταζαν τὴ θαυματουργικὴ διάβαση τῶν προγόνων τοὺς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης στὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς γιόρταζε τὴ διάβαση διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης γιὰ ἀπόκτηση τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ νέος Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος γιορτάζει τὴ νέα διάβαση ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ, ὅπως διδάσκουν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὁ ὁποῖος μᾶς ἀφησε νὰ ψάλλουμε τὸν σχετικὸ ὕμνο, «ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διέβησεν».

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ ἐτήσιο Πάσχα ὑπάρχει καὶ τὸ ἐβδομαδιαῖο Πάσχα. Κάθε Κυριακὴ στὴν Ἐκκλησία μας γιορτάζουμε τὸ Πάσχα. Καὶ μάλιστα στὴ θεία Λειτουργία μὲ τὴν κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ δίδεται ἢ εὐκαιρία στὸν ἄνθρωπο νὰ μεθέξει τοῦ Πάσχα. Γιατί κάθε φορὰ ποὺ συνερχόμαστε σὲ εὐχαριστιακὴ σύναξη μὲ τὶς ἀναγκαῖες βέβαια ἐκκλησιαστικὲς προϋποθέσεις, καθαιροῦνται οἱ δυνάμεις τοῦ Σατανᾶ ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος καὶ ἀποκτοῦμε τὴν αἴσθησις ὅτι νικῆθηκε ὁ θάνατος.

Ἐπίσης Πάσχα εἶναι καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, γιατί χωρὶς Αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπο, δὲν νοεῖται σωτηρία, γιατί μόνον Αὐτὸς εἶναι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. Τὸ ψάλλουμε καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα «ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον

Χριστέ», ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος χαρακτήρισε τὸν Χριστὸ Πάσχα ὅταν ἔγραφε: «καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός» (Α' Κορ. ε', 7).

Διὰ τοῦ Χριστοῦ λοιπόν, ὁ ὅποιος εἶναι τὸ ζωντανὸ Πάσχα μπορούμε νὰ βιώσουμε τὸ Πάσχα, ποὺ εἶναι ἡ μετάβαση ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωὴ.

Μποροῦμε νὰ διαιρέσουμε μαζὶ μὲ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο τὸ Πάσχα σὲ τρία μέρη.

α) Στὸ νομικὸ Πάσχα, κατὰ τὸ ὁποῖο γιόρταζαν οἱ ἑβραῖοι τὴ διάβαση διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης πρὸς τὴν ἐλευθερία ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς Αἰγύπτου. Αὐτὸ προτύπωνε τὸ δικὸ μας Πάσχα.

β) Τὸ Πάσχα τῆς Χάριτος, ποὺ εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ μετάβαση-διάβαση ἀπὸ τὸν θάνατο πρὸς τὴ ζωὴ. Πάσχα εἶναι ἡ ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιὰ ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής.

γ) Τὸ Πάσχα τῶν μέλλοντος αἰῶνος, τὸ Πάσχα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τότε οἱ ἅγιοι θὰ ἔχουν μεγαλύτερη κοινωνία μὲ τὸν Χριστό, ἀφοῦ ὁ Λόγος θὰ ἀποκαλύψει καὶ θὰ διδάξει «αὐτὰ ποὺ τώρα μετρίως φανέρωσε».

Οἱ Χριστιανοὶ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ τυπικὸ - νομικὸ Πάσχα στὸ Πάσχα τῆς θείας Χάριτος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸ αἰώνιο Πάσχα. Μιὰ τέτοια γιορτὴ ἔχει σημασία καὶ νόημα. Κάθε ἄλλος ἑορτασμὸς δὲν ἀποβλέπει σὲ βαθύτερους σκοπούς, καὶ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸ πεινασμένο καὶ διψασμένο πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου.

Στὸ Πάσχα τῶν ἑβραίων σφαζόταν ἕνας ἄμωμος, τέλειος καὶ νέος ἄμνος. Στὸ χριστιανικὸ Πάσχα θυσιάστηκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἄμωμος, νέος καὶ τέλειος καὶ προσφέρεται στοὺς Χριστιανούς γιὰ νὰ ἐνωθοῦν μαζὶ Του.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ δὲν πρέπει νὰ γιορτάζεται ὡς ἓνα ἱστορικὸ ἢ κοινωνικὸ, ἀλλὰ ὡς ὑπαρξιακὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μέθεξις τῆς Χάριτος τῆς Ἀναστάσεως.

Πατερίτσα.

Εἶναι ἡ ράβδος τοῦ ἐπισκόπου ποὺ τὴν κρατᾷ ὅταν τελετουργεῖ.

Πατέρων Ἁγίων Κυριακὴ.

Ἔτσι ὀνομάζονται οἱ ἐξῆς Κυριακὲς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας:

α) Ἡ ἔκτη Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα κατὰ τὴν ὁποία τιμῶνται οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

β) Ἡ Κυριακὴ μετὰ 13 καὶ 19 Ἰουλίου κατὰ τὴν ὁποία τιμῶνται οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ

γ) Ἡ Κυριακὴ μετὰ 11 καὶ 17 Ὀκτωβρίου κατὰ τὴν ὁποία τιμῶνται οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Γ) ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΤΟΜΟΣ Β΄ - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

Τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ ἐπίδειξη

Εἶπε κάποιος ἀπὸ τοὺς Πατέρες ὅτι στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ, κοντὰ στὸ χωριὸ ὅπου ὁ μακάριος Σιλουανὸς ζοῦσε στὴν Παλαιστίνη, κατοικοῦσε ἕνας ἀδελφὸς ποὺ προσποιούνταν τὸν σαλό. Ἔτσι, κάθε φορά ποὺ τὸν συναντοῦσε κάποιος ἀδελφός, ἄρχιζε καὶ γελοῦσε. Γι' αὐτὸ λοιπὸν κι ἐκεῖνος τὸν ἄφηνε κι ἔφευγε.

Συνέβη κάποια φορά νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν ἀββᾶ Σιλουανὸ τρεῖς Πατέρες. Καὶ ἀφοῦ ἔκαναν προσευχή, τὸν παρακάλεσαν νὰ στείλει κάποιον μαζί τους γιὰ νὰ δοῦν τοὺς ἀδελφούς μέσα στὰ κελιά τους. Εἶπαν ἐπίσης στὸν Γέροντα: *«Κάνε ἀγάπη καὶ δώσε ἐντολὴ στὸν ἀδελφὸ νὰ μᾶς πάει σ' ὄλους»*. Καὶ ὁ Γέροντας ἐνώπιόν τους εἶπε στὸν ἀδελφὸ: *«Να πᾶς τοὺς Πατέρες σέ ὄλους»*. Ἰδιαίτερα ὅμως τοῦ παρήγγειλε: *«Πρόσεξε, νὰ μὴν τοὺς πᾶς σ' ἐκείνον τὸν σαλό, γιὰ νὰ μὴν σκανδαλισθοῦν»*.

Καθὼς περνοῦσαν ἀπ' τὰ κελιά τῶν ἀδελφῶν οἱ Πατέρες, ἔλεγαν στὸν ὁδηγὸ τους: *«Δεῖξε ἀγάπη νὰ μᾶς πᾶς σέ ὄλους»*. Καὶ ἀπαντοῦσε ἐκεῖνος: *«Βεβαίως»*. Ὁμως δὲν τοὺς πήγε στὸ κελὶ τοῦ σαλοῦ σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Γέροντα.

Ὅταν ἐπέστρεψαν στὸν Γέροντα τοὺς εἶπε: *«Εἶδατε τοὺς ἀδελφούς;»* *«Ναὶ -τοῦ εἶπαν- καὶ εὐχαριστοῦμε. Ἀλλὰ λυπούμαστε ποὺ δὲν πήγαμε σ' ὄλους»*. Ρωτᾷει τότε ὁ Γέροντας τὸν ὁδηγὸ τους: *«Δὲν σοῦ εἶπα νὰ τοὺς πᾶς σέ ὄλους;»* *Ἔτσι ἔκανα, πάτερ»*, ἀπάντησε ὁ ἀδελφός.

Ἄλλὰ καὶ τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγαν οἱ Πατέρες εἶπαν πάλι στὸν Γέροντα: *«Ἀληθινὰ σᾶς εἴμαστε εὐγνώμονες, ποὺ εἶδαμε τοὺς ἀδελφούς, γιὰ ἕνα μόνο λυπούμαστε ποὺ δὲν τοὺς εἶδαμε ὄλους»*. Παίρνει τότε ὁ ἀδελφός τὸν Γέροντα ἰδιαίτερα καὶ τοῦ λέει: *«Στὸν σαλό ἀδελφὸ δὲν τοὺς πήγα»*.

Ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ Πατέρες, ὁ Γέροντας καλοσκέφτηκε αὐτὸ ποὺ ἔγινε, σηκώνεται λοιπὸν καὶ πάει στὸν ἀδελφὸ ποὺ προσποιούνταν τὸν σαλό. Χωρὶς νὰ χτυπήσει, ἀνοίγει σιγὰ-σιγὰ τὸ μάνδαλο καὶ αἰφνιδιάζει τὸν ἀδελφὸ. Ἐκεῖνος καθισμένος ἔκανε τὴν πνευματικὴ του ἐργασία καὶ εἶχε δυὸ καλαθάκια, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιά καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰ ἀριστερά. Σὰν εἶδε τὸν Γέροντα, ἄρχισε -ὅπως συνήθιζε- νὰ γελάει. Κι ὁ Γέροντας τοῦ λέει: *«Ἄσ' τα τώρα αὐτὰ καὶ πές μου ποιά εἶναι ἡ ἀσκησή σου»*. Ἐκεῖνος πάλι γελοῦσε. Συνέχισε ὁ ἀββᾶς Σιλουανός: *«Τὸ ξέρεις πολὺ καλὰ ὅτι ἐκτὸς Σαββάτου καὶ Κυριακῆς δὲν βγαίνω ἀπὸ τὸ κελί, ἀλλὰ τώρα ἦρθα μεσοβδόμαδα, γιὰτὶ ὁ Θεὸς μ' ἔστειλε ἐδῶ»*. Φοβήθηκε ὁ ἀδελφός καὶ βάζοντας μετάνοια στὸν Γέροντα, τοῦ λέει: *«Συγχώρεσέ με, πάτερ. Κάθε πρωὶ ἀρχίζω τὴν πνευματικὴ μου ἐργασία ἔχοντας τὰ χαλίκια αὐτὰ μπροστά μου. Ἐὰν μοῦ ἔρθει καλὸς λογισμὸς, ρίχνω ἕνα χαλίκι στὸ δεξιὸ ζεμπίλι, ἂν ἔρθει πονηρὸς λογισμὸς, ρίχνω στὸ ἀριστερό. Τὸ ἀπόγευμα μετρῶ τὰ χαλίκια καὶ ἂν τοῦ δεξιοῦ εἶναι περισσότερα, τρώγω, ἂν ὅμως τοῦ ἀριστεροῦ εἶναι περισσότερα, δὲν τρώγω. Τὴν ἐπόμενη μέρα πάλι ἔὰν μοῦ ἔρθει πονηρὸς λογισμὸς, λέγω στὸν ἑαυτό μου: Πρόσεξε τί κάνεις, γιὰτὶ πάλι δὲν θὰ φᾶς»*.

Θαύμασε σὰν τ' ἄκουσε ὁ ἀββᾶς Σιλουανός, καὶ εἶπε: *«Πράγματι οἱ Πατέρες ποὺ ἦρθαν σήμερα ἅγιοι ἄγγελοι ἦταν, ποὺ ἤθελαν νὰ κάνουν γνωστὴ τὴν ἀρετὴ τοῦ ἀδελφοῦ. Γιατὶ καὶ μὲ τὴν παρουσία τους εἰμωσα μεγάλη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη πνευματικὴ»*.

Δ) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ἀπόστολος
Τιμόθεος,
22 Ἰανουαρίου.

Ὁ Ἀπόστολος Τιμόθεος ἦταν μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Γεννήθηκε στὰ Λύστρα

τῆς Λυκαονίας ἀπὸ πατέρα Ἑλληνα καὶ μητέρα Ἰουδαία. Ὁ πατέρας τοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη αὐτὴν ζωὴ πολὺ νωρὶς καὶ ὁ ἅγιος Τιμόθεος μεγάλωσε μὲ τὴν μητέρα τοῦ Εὐνίκη καὶ τὴν γιαγιά τοῦ Λωΐδα, ποὺ τὸν ἀνέθρεψαν μὲ τὸ ἀνόθευτο γάλα τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔμαθαν ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια νὰ προσεύχεται καὶ νὰ μελετᾷ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πέρασε ἀπὸ τὰ Λύστρα ἐκτίμησε τὰ πνευματικὰ χαρίσματα τοῦ νεαροῦ Τιμοθέου καὶ στὸ πρόσωπό του εἶδε τὸν ἄξιο ἀποστολικὸ ἐργάτη. Τὸν πήρε μαζί του στὴν δεύτερη ἀποστολικὴ του περιοδεία του καὶ ἀργότερα τὸν τοποθέτησε στὴν Ἐφεσο, γιὰ νὰ ποιμάνει τὸ ποίμνιο τῆς Τοπικῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ὡς Ἐπίσκοπός της. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τοῦ ἀπέστειλε δύο ἐπιστολές, οἱ ὁποῖες εὐρίσκονται στὴν Καινὴ Διαθήκη. Πρόκειται γιὰ θαυμάσια συμβουλευτικὰ κείμενα ποὺ πρέπει νὰ μελετοῦμε ὅλοι οἱ πιστοὶ καὶ κυρίως οἱ πνευματικοὶ ποιμένες.

Μετὰ τὸ μαρτυρικὸ τέλος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Ρώμη, ὁ Ἀπόστολος Τιμόθεος συνέχισε τὸ ποιμαντικὸ του ἔργο στὴν Ἐφεσο μέχρι τὸ δικό του μαρτυρικὸ τέλος. Σύμφωνα μὲ τὴν Παράδοση ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο ἀπὸ τοὺς ἐξαγριωμένους εἰδωλολάτρες, ἐπειδὴ ἐπέκρινε τὰ ὄργιά τους σὲ μιὰ σειρὰ γιορτῶν τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας.

Στὶς δύο Ἐπιστολές του πρὸς τὸν ἅγιο Τιμόθεο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τοῦ δίνει διάφορες συμβουλές γιὰ τὴν προσωπικὴ του προκοπὴ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ ποιμνίου του. Τοῦ γράφει μεταξύ των ἄλλων: *«Ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἢ παρηκολούθηκας»* (Α΄ Τιμ. δ΄, 6) Τὸν προτρέπει νὰ τρέφεται μὲ τοὺς λόγους τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ποὺ παρακολούθησε, γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση, στὴν συνέχεια, νὰ θρέψει ὡς καλὸς ποιμένας καὶ τὸ λογικὸ του ποίμνιο.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι πραγματικὰ πνευματικὴ τροφή ποὺ στηρίζει καὶ δυναμώνει καὶ παράλληλα ξεκουράζει καὶ παρηγορεῖ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ εἶναι καὶ ζωντανὸ πνευματικὸ νερὸ ποὺ δροσίζει καὶ ξεδιψᾷ τὴν ψυχὴ του. Βέβαια ὅταν εἶναι καθαρὸς καὶ ἀνόθευτος, γιὰτὶ καὶ σήμερα, ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ ἁγίου Τιμοθέου, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ, ὑπάρχουν οἱ αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι νοθεύουν τὴν πίστη καὶ μαζί μὲ τὴν πνευματικὴ τροφή προσφέρουν καὶ πνευματικὸ δηλητήριον.

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ τῆς ὑπερκατανάλωσης οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες μαστίζονται κυρίως ἀπὸ τὴν πνευματικὴν πείνα. Παρ' ὅλον ποὺ κυκλοφοροῦν σήμερα πολλὰ πνευματικὰ βιβλία καὶ ἀκούονται πολλὰ κηρύγματα, σὲ ὅλη σχεδὸν τὴν γῆ, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει πνευματικὴ πείνα, *«λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον Κυρίου»*.

Ε) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΚΥΡΙΑΚΗ Περιτομή Χριστού & Μ. Βασιλείου Όρθρος & Αρχιερατική Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.	ΖΗΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΣΑΣ ΒΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΝΙΒΕΡ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΑΣ Είναι <u>ο μοναδικός τρόπος</u> να έχετε καθημερινή έγκαιρη ενημέρωση στο κινητό σας για όσα συμβαίνουν στην ένορία μας		4 ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ 4.00 μ.μ.	5 Παραμονή Θεοφανείων Έσπερινός, Θ. Λειτουργία Μ. Βασιλείου & Μ. Άγιασμός 7.00 π.μ. *** Μ. Απόδειπνο, Λιπή & άρτοκλασίες 5.00 μ.μ.	6 ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Όρθρος, Θ.Λειτουργία & Μ. Άγιασμός 6.50 π.μ. *** Έσπερινός Τ. Προδρόμου 5.00 μ.μ.	7 Σύναξη Τ. Προδρόμου Όρθρος, Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
8 ΚΥΡΙΑΚΗ μετά τα Φώτα Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.			Το μυστήριο της εξομολογήσεως θα τελεσθεί στις 24 Ιανουαρίου από ώρα 10 π.μ.	Οί εβδομαδιαίες όμιλίες της Παρασκευής θα αρχίσουν στις 20 Ιανουαρίου. *** Τα Κατηχητικά Σχολεία θα αρχίσουν το Σαββατοκύριακο 14/15 Ιανουαρίου		14 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
15 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Λουκά	16 Έσπερινός 5.00 μ.μ.	17 Άγ. Αντωνίου Όρθρος, Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	18 Άγ. Αθανασίου & Κυρίλλου Όρθρος, Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝΟΡΙΤΕΣ ΜΑΣ		21 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
22 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' Λουκά	23 Έσπερινός 5.00 μ.μ.		25 Άγ. Γρηγορίου του Θεολόγου Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	26 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8.30-01.00	27 Άνακομιδή λειψάνων ί. Χρυσοστόμου	28 Έσπερινός Κυριακής 5.00 μ.μ.
29 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' Ματθαίου	30 Τριών Ίεραρχών Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.					